

Душу – Богові, життя – Україні, честь – нікому.

Із урочистої клятви

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 75-76 (14178-14179), 29 ВЕРЕСНЯ 2023 р. Роздрібна ціна 5 грн. 00 коп.

Життя як подвиг

21 вересня на фасаді Терезинської гімназії-початкової школи були відкриті меморіальні дошки загиблим військовослужбовцям Володимиру Шаблевському та Віктору Чікову, інформують офіційні джерела.

Майже однолітки, обидва хлопці навчалися в цій школі та віддали свої життя, захищаючи рідну землю.

Володимир народився 26 лютого 1996 року в звичайній робітничій родині. Ріс допитливим, невгамовним хлопчиком. У Терезинській школі навчався з 1-го по 9-ий класи. Потім у Сквирському вищому професійному училищі здобув професію механізатора широкого профілю й повернувся додому та почав працювати в господарстві «Терезине» трактористом.

Наслідуючи старшого брата, 2016 р. Володя підписує контракт на проходження військової служби в лавах ЗСУ і стає на захист суверенітету країни. Служив у зенітному ракетному полку, що дислокувався в селищі Победа на Луганщині. По завершенню контракту повертається додому.

На другий день повномасштабної війни, 25 лютого 2022-го, в переддень свого 26-річчя, він уже був серед мобілізованих у 4-ій роті 2-го батальйону 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців, яка обороняла Київ під керівництвом полковника Олександра Вдовиченка.

25 березня з військомату батькам надійшла трагічна звістка про загибель сина у боях за Мощун. А 29-го односельці, знайомі, друзі, побратими, рідні проводжали старшого солдата знаменитої 72-ї бригади Шаблевського Володимира Вікторовича в останню путь...

Указом Президента Володимира посмертно нагороджено орденом «За мужність» III ступеня.

Віктор Чіков народився 13 серпня 1993 року в Білій Церкві. У школі мав багато друзів. Був відповідальним, чуйним та ввічливим учнем, здібним до легкої атлетики, захоплювався музикою, особливо любив гітару.

Після закінчення школи у Білоцерківському вищому професійному училищі будівництва і сервісу № 13 здобув професію кухаря-бармена-офіціанта.

У віці 25 років уже мав гарні навички у меблевій та сантехнічній справі, працював на будівництві та був вправним водієм.

На другий день великої війни Віктор пішов до військомату. Вистоявши цілий день у черзі, дуже засмутився,

що не встиг до комендантської години, але наступного дня записався в загін громадської оборони добровольцем. Згодом підписав контракт та 15 березня 2022 року був мобілізований до лав Збройних сил України.

Проходив службу в Окремому батальйоні територіальної оборони на посаді оператора радіолокаційних станцій дециметрового діапазону. З 2 серпня по 16 вересня 2022-го брав участь у боях в районі міст Костянтинівка та Бахмут на Донеччині, де отримав контузію. Був нагороджений медаллю «За заслуги».

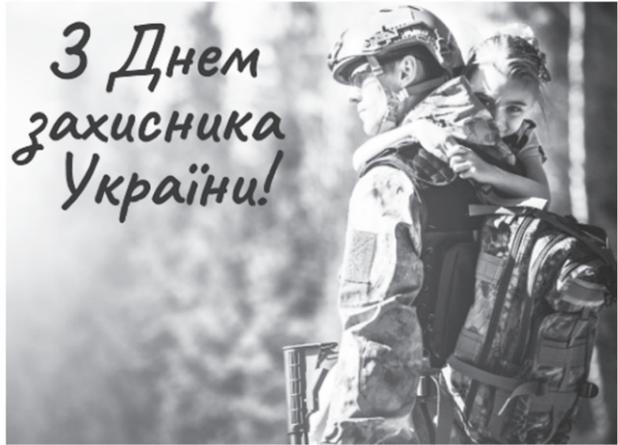
Підлікувавшись, знову вирушив на фронт. З 1 червня 2023 року воював у Бахмуті. Вітя дуже хотів, щоб його донечка зростала у вільній європейській країні. Він знав, за що воює, і прагнув перемоги. Але 8 червня, рятуючи побратимів, Віктор Чіков героїчно загинув.

Почесне право відкрити пам'ятні знаки воїнам були надані їхнім родичам: братові та сину Володимира Шаблевського і батькові та доньці Віктора Чікова. Ритуал освячення меморіалу здійснив секретар Білоцерківської єпархії Православної церкви України Микола Гопаїнич.

До школи цього дня прийшли чимало односельців та жителів громади, аби віддати шану подвигу загиблих молодих героїв.

В заході також взяли участь міський голова Геннадій Дикий, староста селища Терезине Світлана Житовоз, начальник управління освіти і науки Юрій Петрик, вчителі, рідні та побратими загиблих.

З Днем
захисника
України!

ШАНОВНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

У нашій історії було багато воєн і періодів боротьби народу за своє право на життя. Україна вистояла тоді і обов'язково вистоятиме переможе у цій війні.

Ми можемо бути в цьому впевнені тому, що маємо справжніх Героїв, про яких складатимуть легенди у віках – наших захисників та захисниць.

В ці складні для України часи наші захисники щодня здійснюють подвиг – зі зброєю в руках боронять рідну землю від російського агресора.

Від імені мешканців Білоцерківської громади я дякую захисникам і захисницям України за відвагу, героїзм і самопожертву, дякую всім, хто боровся за Україну в минулому, і всім, хто боронить її тепер.

Бажаю нашим воїнам впевненості, мужності, надії та віри в Перемогу!

З Днем захисників і захисниць України!
Зі святом Покрови Пресвятої Богородиці!
СЛАВА ВСІМ НАШИМ ГЕРОЯМ!

СЛАВА УКРАЇНІ!

З повагою – Геннадій ДИКИЙ,
Білоцерківський міський голова

У бою за Батьківщину

У скорботі та люті Біла Церква попрощалася з Назаром Дмитровичем Крижанівським, якому в листопаді цього року виповнилося б тільки 22! Ці московські виродки вбили молодого бійця, який захищав рідну Україну в групі наземної розвідки відділу прикордонної служби повітряної та наземної розвідки військової частини 1551, був кулеметником.

Він загинув 18 вересня в районі Березників Куп'янського району на Харківщині, виконуючи бойове завдання. Воїн пішов у вічне життя вірним сином своєї Батьківщини, стійким і мужнім, незважаючи на ніжний вік. Хай же наша пам'ять про Назара буде світлою і вдячною, як пам'ять про кожного героя цієї визвольної війни.

Роман НАУМОВ: «Хотілося б знімати мирні святкові салюти, а не вибухи протитанкових мін...»

Його світлини мають дивовижну властивість: через них можна закохатися. Приміром, у Білу Церкву. В «Олександрію», у небеса над нею, у красивих людей – юних і зрілих, у життя, у великий прекрасний світ! Ми впізнаємо його стиль, ми віримо його, Романа Наумова, професійному погляду. Нині наш земляк, відомий фотохудожник, проходить службу в межах угруповання військ «Північ» у пресслужбі Командування Об'єднаних Сил.

СЬОГОДНІ, В ПЕРЕДДЕНЬ СВЯТА ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ, МИ ЗНАЙОМИМО ВАС ІЗ КІЛЬКОМА РОБОТАМИ ПАНА РОМАНА. ДАЛІ – ЙОГО ПРЯМА МОВА, ДУМКИ, ЯКИМИ ПОДІЛИВСЯ КОЛЕГА НА ПРОХАННЯ «ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ»:

«Задача нашої команди – ділитися майстер, – розповідати про героїв, які пройшли пекло, які втратили друзів, які своїми зусиллями, своєю кров'ю виборюють перемогу. Навчання в умовах, максимально наближених до бойових, укріплення кордонів, відновлення після ротації – теми різноманітні й цікаві, особливо для фотографа-репортера ж н и к а . Звісно, більше хотілося б знімати мирні святкові салюти, ніж вибухи протитанкових мін, але на все свій час. Шлях

до перемоги довгий і важкий, головне – нікуди з нього не звертати.

Біла Церква – серед тих міст, у яких війна за останній рік була присутня переважно в новинах, а ще в сиренах, на які все більше мешканців не звертають уваги. І сподіваюсь, що ближче, ніж була в лютому-березні 2022 року, вона вже більше ніколи не підступить. Але вкотре хочу нагадати, що війна йде не в містах, війна – в країні. Багато білоцерківців зараз на лінії зіткнень, забагато з них вже віддали життя за те, щоб їхні земляки могли жити відносно мирним життям. І тому не варто відмовлятися від відпочинку, шопінгу, походу в кіно, ресторан тощо. Головне – не забувати, якою ціною отримана ця можливість. Одного «дякую ЗСУ» в дописі про відпочинок на своїй сторінці в соціальних мережах не достатньо. Треба підтримувати армію на максимально можливому для вас рівні. Донатами, волонтерством, роботою, службою. Адже перемогти ми можемо тільки спільними зусиллями».

Фільм «Барс. Незакінчена справа» – історія Народного героя України Валерія Красняна «Барса» виходить в онлайн-прокат

Команда продакшену «Сектор Правди» та ГО «Рушійна Сила» за підтримки Українського культурного фонду завершили роботу над документальною стрічкою «Барс. Незакінчена справа».

(Фото Tom Daams)

Герой фільму – відомий в Україні доброволець, «кіборг», військовослужбовець 107 ОБр ТрО Збройних сил України, учасник російсько-української війни з 2014 року друг Барс. Командир роти «Чорні поплавки», кавалер орденів Данила Галицького та Народний герой України.

Валерій Краснян – один із символів боротьби за Донецький аеропорт. Він пішов на фронт з Майдану. Воював у добровольчих підрозділах «Айдар», ДУК ПС, УДА. Брав участь у боях за Степанівку, ДАП, Савур-Могили, Піски. Один із засновників роти добровольців «Чорні поплавки».

Окрім участі в бойових діях, «Барс» був керівником Центру допомоги учасникам АТО, представником Президента з питань учасників АТО та радником голови Чернівецької ОДА.

У перші години повномасштабного російського вторгнення повернувся до лав Української Добровольчої Армії. Влітку 2022-го вступив до 107-ї окремої бригади Сил територіальної оборони Збройних сил України. Учасник боїв за Київ, Харків та Харківщину. Загинув 24 листопада 2022 року під час виконання бойового завдання в Харківській області, підірвавшись на міні.

«Така визначна особистість, як «Барс», безумовно, заслуговує на те, щоб його історію дізнались українці.

Більше того, незавершена справа «Барса» – здобуття повної і остаточної незалежності нашої держави, за яку він так віддано боровся і віддав своє життя, – мусить бути завершена», – говорить режисерка фільму Марія Яремчук.

Мисткиня замислила розповісти історію Валерія Красняна у жанрі фільму-портрета. Вона малює постать і особистість героя, збираючи її зі спогадів дружини, рідних, друзів та подруг, побратимів. Адже саме так герої й залишаються у пам'яті вдячних, врятованих ними нащадків.

Вже із 1 жовтня фільм буде розміщено у вільному доступі онлайн на стрімінговій платформі Київстар ТБ за посиланням <https://tv.kyivstar.ua/ua/movie/6508403c5ad4210e3a2c7680-2023-bars-nezakinchena-sprava>. Його можна буде дивитися всюди: вдома, в палатах госпіталів, у шкільних класах і навіть в окопах.

Автори сподіваються, що історія Барса наповнить хоробрістю не одне серце, змінить не одне життя. Бо така вона – реальність, що герої вмирають, а їхні незакінчені справи потрібно завершувати.

Проект реалізовано за підтримки Українського культурного фонду. Його позиція може не збігатися з думкою авторів.

Алла МЕГЕЛЬ

▲ Як пояснюють офіційні джерела, обладнання таких аудиторій допоможе вихованцям краще засвоїти курс предмета «Здоров'я, безпека та добробут». Потреба в ньому є завжди, а особливо зараз, в умовах війни з російським агресором. На уроках у цьому класі учні отримають відповіді на запитання: як забезпечити себе від пожежі та як боротися з вогнем, як поводитися, якщо побачив щось підозріле, схоже на вибухонебезпечний предмет, як діяти під час сигналу «повітряна тривога», як вести себе на дорогах, пішохідних переходах і якими є правила дорожнього руху, якими є правила поведінки на льоду та під час купання у водоймах, яка небезпека може бути від електро-

Як зберегти здоров'я та бути в безпеці

У вересні в освітніх закладах громади, Білоцерківському ліцеї «Перша Білоцерківська гімназія» та Білоцерківському природничо-математичному ліцеї-гімназії № 16 ім. М.О. Кириленка, відкрито класи безпеки, на базі яких діти вивчатимуть правила безпечного життя. Загалом у цьому навчальному році заплановано відкриття трьох таких класів, на облаштування кожного з яких було виділено по 100 тис. грн з місцевого бюджету.

обладнання та побутових приладів.

▲ Класи безпеки повністю відповідають рекомендаціям Міністерства освіти і науки України та ДСНС. Багато експонатів виготовлені в цікавій ігровій формі. Кабі-

нети обладнані мультимедійними комплексами, що допоможе вчителям проводити уроки, використовуючи інтерактивні технології.

▲ Під час урочистих заходів з відкриття класів безпеки, в яких взяли участь представники місцевої влади, підрозділів ДСНС та поліції, дітям демонстрували спеціальну техніку, зокрема пожежну машину, карету «швидкої допомоги» та іншу.

На шляху до нових перемог

Під час однієї з минулих сесій міської ради депутати підтримали пропозицію управління освіти і науки внести правки до Положення про відзначення обдарованих учнів Білоцерківської громади. До категорій таких учнів були додані діти, які займаються у позашкільні, досягають вагомих результатів як у творчих конкурсах, так і спортивних змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівнів. Завдяки цьому вже перед початком наступної сесії міської ради, яка відбулася 20 вересня, були відзначені юні спортсмени нашої громади за їхні спортивні перемоги.

Анастасія Уткіна, вихованка секції спортивної гімнастики ДЮСШ №1, завдяки перемозі у змаганнях отримала звання «Майстер спорту України». Відповідний нагрудний знак та сертифікат на суму 10 тис. грн спортсменці вручив міський голова Геннадій Дикий. Грамотою також відзначили тренера Анастасії – Анну Філь.

Сертифікат на 10 тис. грн вручили й Елеонорі Боженко, вихованці гуртка плавання позашкільного підрозділу Білоцерківської гімназії початкової школи №15, переможниці фінальних змагань XXX Всеукраїнської спартакиади серед дітей з інвалідністю «Повір у себе». Тренера, Оксану Потапчук, відзначили грамотою.

Майстер художнього слова

(ДО 100-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИДАТНОГО ПИСЬМЕННИКА ОЛЕКСАНДРА СИЗОНЕНКА)

Українську літературу майбутній майстер художнього слова ввійшов своєю незвичайною прозою, що свого часу привернула увагу відомих критиків, старших колег-письменників та, звичайно, масового читача. Це були перші збірки оповідань «Рідні вогні», «Рідні краї», «Далекі гудки»...

Уродженець Миколаївщини (земляк славетного Миколи Вінграновського), він усе своє життя і писав, і говорив на зустрічах з читачами про видатного поета, творчисть якого обожнював і популяризував. Ось як він писав у статті «Не вбиваймо наших пророків» після прочитання віршів поета, що були опубліковані 7 квітня 1961 р. в «Літературній газеті», та перегляду фільму О. Довженка і Ю. Солнцевої «Повість полум'яних літ»: «Бісові віри Микола! Наче це й не він такий шляхетний, інтелігентний, славетний на 113 країн своїм довженківським кіно-Орлюком, своєю поезією та головуванням в ПЕН-клубі...»

...Вчитель за освітою, він трудився на Миколаївському суднобудівному заводі, на ниві журналістики, у сценарному відділі кіностудії ім. О. Довженка. Та, головне, все його свідоме життя художня проза була його щоденною життєвою необхідністю.

Написана і видана ціла низка романів, повістей, оповідань, що користувалися великою популярністю серед читачів.

Письменник – інвалід війни (був поранений в ногу і все життя кульгав). Тому і тема війни зайняла належне місце в його творчості. Він став співцем героїзму людини, її щоденної праці. І той легендарний час виникає в ореолі небуденності і мудрості людини, без накипу щоденних незначних подій. Ювелірна праця над словом

стала для нього і обов'язком, і насолодою. В його душу вселився народний колорит мовлення. Писав він стисло і густо і вражав читача красою стилю. Народне життя буяло тим життєдайним струмком, який ніколи не пересихає, бо автор душою і серцем та, безумовно, природним талантом глибоко відчував естетику народного звучання.

Олександр Олександрович був активним сподвижником національної культури. Він глибоко переживав за долю української пісні, шанував її, любив і слухати, і поспівати в колі друзів. Був одним з активних діячів Українського фонду культури ім. Б. Олійника. Три-чотири рази працював у комітеті з присудження Національної премії ім. Т. Шевченка.

...З Олександром Олександровичем мене познайомив Б. Олійник у нашому рідному фонді. І в майбутньому сталося так, що це знайомство збагатило моє творче життя. Письменник часто був у фонді на різноманітних зустрічах, презентаціях нових видань, художніх виставках... Був цікавим співрозмовником, любив пожартувати, підтримати знайому пісню. Пам'ятаю, він часто згадував свою улюблену «Пісню праїда», в якій є такі щемливі рядки:

Покладу свої руки
На твої білі плечі –
Нам немає розлуки,
Нам нема уже втечі...

Якось при добром настрої він, звертаючись до мене, мовив: «Анатолію, хочу запросити вас і ваших друзів до мене в гості на мою дачу в Кончі-Озерній. Всі наші

Президенти у мене гостували, а ви ще не були. Лише перед приїздом зателефонуйте, щоб ми не розминулися». У червні 2008 року такі гостини відбулися. Наша команда у складі тодішнього декана факультету лінгвістики БНАУ В. Семілетка, завкафедрою, почесного професора Б. Кашкіна, члена НСПУ В. Дідківського та автора цих рядків завітала до знаменитого прозаїка. Це незабутня зустріч. Були цікава розмова, спогади, пісні, жарти та щедрі подарунки від письменника – нові його видання.

А згодом Олександр Олександрович був гостем колективу БНАУ. Зустріч йому сподобалася. Тодішній ректор М. Барановський щиро дякував шановному гостю за таку душевну прихильність до студентської молоді.

Автор численних романів: «Корабелі», «Білі хмари», «Хто твій друг», «Степ», «Хліб з рідного поля», «Була осінь», «Мета», низки повістей та оповідань, лауреат Шевченківської премії, премій ім. Ю. Яновського та І. Нечуя-Левицького, володар багатьох бойових і трудових відзнак, О. Сизоненко такий знаний і шанований трудівник на ниві літератури.

Б. Олійник своєму старшому побратиму присвятив вірш, який назвав «Прокинись, нарешті...» В ньому є такі рядки:
Повстань державно врівень високостям,
З глибин трипілля, як з води й роси,
Щоб, зачудований козацьким зростом,
Запрагнув світ до тебе дорости!
Чудові рядки великого поета достойні пам'яті О.О. Сизоненка.

Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ

На фото: гостини у О. Сизоненка. Зліва направо: Б. Кашкін, О. Сизоненко, А. Кульчицький, В. Дідківський.

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з Днем працівників освіти начальника управління освіти і науки Білоцерківської міської ради

ЮРІЯ ФЕДОРОВИЧА ПЕТРИКА

та голову галузевої профспілки

ВАЛЕНТИНА ПАВЛОВИЧА ЧЕПУРЧЕНКА!

Прийміть, панове, від колег вітання

Букетом кучерявих хризантем.

Хай ваші мрії, наміри, бажання

Завжди збуваються, і вчасно, без проблем.

6 жовтня 2023 року в конференц-залі Київської обласної торгово-промислової палати (вул. С. Наливайка, 13, 4-й поверх) відбудеться ювілейний авторський вечір ЗАСЛУЖЕНОГО ПРАЦІВНИКА КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ АНАТОЛІЯ КУЛЬЧИЦЬКОГО за участю художніх колективів та окремих виконавців. Початок о 16 годині. Запрошуються бажаючі.

КОМІСІЯ З ПРИСУДЖЕННЯ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМ М. СОМА ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ПРИЙОМ ДОКУМЕНТІВ НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЇ.
Документи подавати в обласну торгово-промислову палату (вул. С. Наливайка, 13, кімната 211) до 15 грудня 2023 р.
ТЕЛЕФОН ДЛЯ ДОВІДОК: 067-68-68-298

ДО УВАГИ МЕШКАНЦІВ ГРОМАДИ!!!

Прийом документів для призначення, перерахунку житлових субсидій та пільг на оплату житлово-комунальних послуг здійснюється:

в УСЗН:
пров. Ковальський, 14

в сервісних центрах ПФУ:
вул. Я. Мудрого, 2
пр-т Незалежності, 34
пр-т Незалежності, 55
б-р Олександрійський, 12 (з 1 жовтня 2023 року)
б-р Олександрійський, 106

в ЦНАП:
пр-т Незалежності, 34

КОНТАКТ-ЦЕНТР
0 800 505 780

Прийом здійснюється незалежно від місця проживання

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Фещенко Жанна Іванівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення учасника бойових дій, серія АА, № 318624, від 31.08.2017 р., видане на ім'я **Заболотного Дмитра Пилиповича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачені атестат про повну загальну середню освіту, серія КК, № 31549014, та додаток до нього, серія 12 АП, № 882031, видані Білоцерківським професійним ліцеєм на ім'я **Копилов Олексій Борисович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної родини, видане на ім'я **Войтовського Владислава Вадимовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ.**

ВІДДАМ макулатуру. Самовивіз.
099-287-73-35

Закупуємо ВРХ:

-Корови(36-40грн за кг);

-Бици(55-58грн за кг);

-Телиці(50-53грн за кг);

-Кони(25-30грн за кг); -лежачі та доріз.
096-849-72-59,Вадим

ПРОДАЮ

✓ 2 навісні кухонні шафи, білі, г/стан, ціна договірна;
✓ нову білу 2-спальну підковдру, машинна вишивка, 380 грн;
✓ пароварку, нова, імпортна, 850 грн.
Тел.: 099-148-92-98, 096-208-36-48.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Газову плиту, водяні наоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральну машину, солідол, домкрат (25 т), дизоливу, фанеру, радіоприймач ("Моск-

вич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-130, дранку, сітку, драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Мідну болванку діаметром 40 мм, колосники до промислової котельні. Тел.: 050-208-62-89.

✓ Арматуру, електрорубанок. Тел.: 050-182-71-10.

✓ Електрошашличницю "Вогник" з шампурами (8 шт.), 1000 грн; кухонний комбайн "Мрія-2" в комплекті з усіма насадками, 4000 грн. Тел.: 096-744-67-89.

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Триває набір учнів 8, 9 і 10 класів на гурток журналістики. Заняття один раз на тиждень. Телефон: 068-101-85-21.

БЕЗКОШТОВНО ВІДДАМ запчастини до швейної машинки "Подолка" (ручна).
Тел.: 063-64-54-229.

Житло для життя
Міський голова Геннадій Дикий і голова правління ГО «Рада ОСББ Київської області» **Наталія Шевченко** підписали меморандум про співпрацю в рамках реалізації проекту «Житло для життя: комплексні рішення для внутрішньо переміщених осіб», повідомляють офіційні джерела. Цей проект передбачає надання переселенцям інформаційно-консультаційної підтримки з питань відновлення прав на житло.

Консультавання з подальшим супроводженням внутрішньо переміщених осіб та мешканців громади відбуватиметься у приміщенні управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради за адресою: провулок Ковальський, 14, кабінет №2.

ВИ МОЖЕТЕ ЗВЕРТАТИСЯ ЩОДО:

✓ відновлення своїх прав на житло;
✓ житлових проблем ВПО, чиї будинки були пошкоджені/зруйновані в результаті бойових дій.

Також проводитимуться всі види консультацій для людей, які втратили житло внаслідок війни (це вразливі групи населення – особи з інвалідністю, ВПО, жінки, які перебувають у скрутному становищі).

Отримати консультацію можна й онлайн кожного робочого дня за номерами телефонів регіональних координаторів:

● **Вікторія Коломієць:** 093-066-36-53 (vikakolom2019@gmail.com);

● **Наталія Шевченко:** 067-404-26-26.

Проект створено КМО ВГО «Громадська мережа ОПОРА» завдяки отриманому гранту від Програми «Підтримка організацій громадянського суспільства (ОГС)» в Україні в межах фінансової підтримки Посольства Великої Британії. Програма реалізується Crown Agents у партнерстві з International Alert і співпраці з Crown Agents in Ukraine.

Офіційно

Щоб масив Незалежності був з теплом

Аби мешканці масиву Незалежності в осінньо-зимовий період були забезпечені теплом, місцеві депутати ухвалили рішення щодо придбання у комунальну власність Білоцерківської міської територіальної громади майна єдиного майнового комплексу ПрАТ «БІЛОЦЕРКІВСЬКА ТЕЦ» (нерухомого майна, устаткування, обладнання, машин та інвентарю, мереж та передавальних пристроїв, транспортних засобів тощо).

Відповідно до необхідної процедури, міська рада вирішила повідомити Національний банк України (іпотекодержателя) про готовність придбати в комунальну власність громади вищезазначене нерухоме майно за ціною 298 млн 562 тис. 956 грн, з урахуванням податку на одану вартість, визначеною ТОВ «Європейський центр консалтингу та оцінки» за результатами незалежної оцінки.

Управлінню фінансів міської ради доручено передбачити в бюджеті громади на 2023 рік кошти на придбання зазначеного майна.

Майно на праві господарського відання буде закріплено за КП БМР «Білоцерківтепломережа». Детальніше ознайомитися з обговоренням цього питання під час сесії можна за посиланням: <https://www.youtube.com/watch?v=nsjRx4mn6vA>.

Перелік послуг ЦНАПу розширено

Рада визначила перелік адміністративних послуг, які можна отримати через Центр надання адміністративних послуг при Білоцерківській міській раді.

Тож невдовзі через ЦНАП надаватимуться 8 послуг, суб'єктом надання яких є Міністерство у справах ветеранів України, та 11 послуг, суб'єктом надання яких є управління соціального захисту населення міської ради.

Незабаром учасники бойових дій, їхні родини, люди з інвалідністю, а також родичі загиблих захисників та захисниць України у своєму населеному пункті через ЦНАП зможуть отримати такі послуги: офіційно встановити свій статус, одержати чи замінити посвідчення, отримати грошову допомогу чи компенсацію, одержати витяг з Єдиного державного реєстру ветеранів війни, продовжити дію документів тощо.

Про початок прийому документів через ЦНАП буде повідомлено додатково.

Всього ЦНАП надаватиме 340 послуг населенню громади.

Інформація КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ «БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ВАНТАЖНИЙ АВІАЦІЙНИЙ КОМПЛЕКС» (надалі – КП БМР «БВАК»)
про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єктів для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єктів для цілей оренди.
Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлові приміщення № 25, 27 нежитлового приміщення №1 виробничого корпусу №4, літ. ХЗ	62,80	Гайок, 4А, м. Біла Церква	КП БМР «БВАК»

Дата оцінки: 30.09.2023 р.

Замовник робіт: КП БМР «БВАК».

Платник робіт: КП БМР «БВАК».

Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: нежитлові приміщення – 2500,00 грн.

Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 31.12.2015 р. № 2075 (у редакції наказу ФДМУ від 16.01.2018 р. № 47). До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська обл., 09104. Телефон для довідок: 34-82-48.

Конкурс відбудеться 09.10.2023 р. о 10.00 в приміщенні КП БМР «БВАК» за адресою: Гайок, 4А, м. Біла Церква, Київська обл.

Юрій АГАЛІЄВ, директор КП БМР «БВАК»

КУПОН ДЛЯ БЕЗПЛАТНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Назва рубрики _____

(куплю, продам, міняю, шукаю роботу...)

Текст оголошення _____

Телефон або адреса (друкуються в оголошенні) _____

Один купон – оголошення до однієї рубрики змістом не більше 1-го найменування. Заповніть, виріжте та відправте або принесіть за адресою: 09117, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18, редакція газети "Громадська думка".

Де б ми не перебували, куди б не пролягли наші нелегкі життєві дороги, ми завжди, хоча б думками, повертаємося до рідних місць. Та, щоб насправді любити свій рідний край, його треба добре знати.

Вулиці міста розповідають

З нагоди Дня міста фахівчині бібліотеки-філії №2 підготували для своїх користувачів День краєзнавства «Автографи історії на вулицях Білої Церкви».

У Білоцерківській гімназії-початковій школі №13 відбулася зустріч п'ятикласників із краєзнавцем, працівником відділу інформаційно-краєзнавчої роботи ЦБС ім. П. Красножона, автором багатьох краєзнавчих публікацій Анатолієм Бондарем.

Анатолій Володимирович підготував для школярів цікавий екскурс у сиву давнину. Історик детально розповів

про історію мікрорайону «Заріччя», де проживають учасники заходу, а також зупинився на темі перейменування вулиць.

Крім того, він підготував і годину краєзнавства «Просвітницька діяльність Петра Лебединцева», під час якої дев'ятикласники дізналися про життя і діяльність церковного і громадського діяча, педагога та історика Петра Гавриловича Лебединцева. Також старшокласників зацікавила історія заснування Білоцерківської гімназії-початкової школи №13.

А семикласники взяли

участь у краєзнавчій грі-вікторині «Що я знаю про рідне місто?», яку провела бібліотекарка Олена Буяненко. Дві команди змагалися, демонструючи чудові знання з історії та сьогодення нашого стародавнього міста.

Спеціально до Дня Білої Церкви у читальній залі книгозбірні було оформлено виставку художніх робіт «Живу тобою, місто рідне», на якій представлені фотокартини на полотні членів Київського обласного осередку ВГО інвалідів «ІРСТ» (голова Сергій Борисович Слободянюк).

Олена БУЯНЕНКО

Мудра настанова

Не забруднюйте свої слова, думки і серце

Війна, породжена і підтримувана дияволом, отруєє все довкола. Одна з цих небезпечних отрут – гріх лихослів'я, лайка, вживання принизливої, грубої, нецензурної лексики і матів. Нині, на жаль, це вже не є ознакою низької культури чи невідповідної поведінки окремих представників суспільства; брутальна лайка проникла в різні сфери життя, її чути звідусіль на вулицях, у громадських місцях, вона лунає з екранів телевізорів, з радіоприймачів, її чути навіть у розмовах між батьками і дітьми. Звучить і пояснення цьому: стрес, війна. Ба більше, деякі психологи шукають докази на користь вживання матів для нібито психоемоційного розвантаження, етнографи й історики знаходять «забуті» словформи, філологи пояснюють правила написання цих слів, а мистецтво «увічнює» їх у своїх творах...

◆ Маємо на сьогодні ситуацію, коли поширеність, повсякденність вжитку і лояльне сприйняття цього гріха вже нібито майже «узаконили» його. На жаль, мало хто розуміє і замислюється над тим, яка це біда для суспільства і для кожної людини. Мат калічить душу – і не лише того, хто його вимовляє, а й того, хто його чує.

◆ Лихослів'я – один із найпідступніших гріхів через те, що дуже часто з'являється спокуса вважати його чимось незначним, тимчасовим, якимось його виправдати, не помітити, призначитись. Коли ми говоримо про лайку, в першу чергу, ми говоримо про СЛОВО. Слово – це не щось нейтральне, це дуже дієва річ, яка пов'язує наш світ внутрішній зі світом зовнішнім. Словом можна зробити дуже багато – як на користь (підтримати, підбадьорити, втішити, застерегти, врятувати), так і на шкоду (засмутити, образити, обдурити, знеславити, занапастити).

◆ Володіння словом – це те, що відрізняє нас від інших живих створінь і що забезпечує нам існування у спільноті. Врешті-решт, рівень володіння словом, освіченість визначають і рівень розвитку цієї спільноти. Слово – це не просто коливання повітря, спричинене звуками. Це символічна дійсність, заклик до дії, це реальність, яка може об'єднувати або, навпаки, віддаляти.

◆ Що робить лайка, об'єднує? Ні. Лайка збуджує і дратує людину, яка її вимовляє. При цьому лихослів'я не приносить людині світла, лайка залишає в душі тяжке відчуття, тому що містить у собі емоційний

відтінок агресії, жорстокості, злості, спустошеності, вульгарності, цинізму, хамства. Водночас людину, яка чує лайку, вона також збентежує, хвилює, викликає супротив, агресію, «шторм» у душі. Ніби вірус, лихослів'я має здатність дуже швидко вражати душі людей.

◆ По суті, що є лихослів'ям? Навіть з назви зрозуміло, що це те, що викликає лихо. Тому раніше це називалося богохульством і рішуче засуджувалося як у Старому Завіті, так і в Новому. «Ніжне гниле слово нехай не виходить з уст ваших, а тільки добре для навчання у вірі, щоб воно давало благодать тим, що слухають» (Еф. 4: 29) – так застерігає святий апостол Павло. Слово має наближати до Бога, а не віддаляти від Нього. Лихослів'я – це ніби антимолитва, тому святі отці його називали мовою занепалих духів, мовою пекла.

◆ «Від повноти серця говорять уста» (Мф. 12: 34), «Те, що з уст виходить, від серця виходить; це і оскверняє людину» (Мф. 15: 18) – говорить Господь. Тому будь-яка лайка, бажання чи звичка лихословити має бути для кожного сигналом, що у серці, на душі, щось не в порядку, що є потреба душевних ліків, молитви, Божої допомоги. А продовжуючи лягати, кожен від них свідомо ніби відмовляється, віддаляючись від Бога все далі.

◆ Лайливі слова відомі всім, але не всі їх використовують. В цьому полягає черговий доказ великої свободи, якою наділив нас Господь. «Усе мені дозволено, та не все корисне; все мені дозволено, та ніщо не повинне володіти мною» (1 Кор. 6: 12) – ось що говорить Писання про християнську свободу та відповідальність за вибір. Тому робіть правильний вибір, не забруднюйте своє слово, свою думку, своє серце. Пам'ятайте, що ваші слова – це вершина айсберга, що має продовження у глибині вашого серця. Нехай ця глибина буде світлою, спокійною і мирною, а зло, навіть у вигляді чорних слів, нехай не торкається її!

Митрополит Епіфаній

Поезія, обпалена війною

Ну, здрастуй, смерть.
Що дивишся на мене
Крізь чорні дула?
Я вже не втечу,
І на коліна не дозволять гени,
Кажі уже, я поки помовчу.
Ти не зважай на них, вони –
приблуди,
Дай докурити, встигнемо іще,
Невже отак ідуть
у вічність люди,
Востаннє закуривши
під дощем?
А що зазвичай
кажуть наостанок?
Чи просять ще хоч
декілька хвилин?
Уже без мене спалахне світанок,
І сонце промінь кине через тин...

Пам'ятник Герою України О. Мацієвському, встановлений у Тбілісі.

Давай уже, бери мене за руку,
Чи як ти там у засвіти ведеш?
Померти що? Хіба що
серця стукіт,
Урветься там, де річку
перейдеш...
Як жив? Та як, отак,
щоб не сказали,
Що десь здригнувся
або відступив,
Життя замало днів відрахувало,
Я б, якщо чесно,
трохи ще пожив...
Та що тепер,
нехай стріляють, свині,
Недопалок вже пальці облікав,
Ходімо, смерте. Слава Україні!
А світ: «Героям слава!» відказав...

Василь ЗИМА

До Дня українського козацтва

Мало хто знає, що наприкінці 1577 року козак Іван на прізвище Підкова оволодів молдавським тронем і змусив говорити про себе правителів багатьох держав. Народжений на молдавській землі, ще в молодості Іван подався шукати щастя на Запорозьку Січ, де його охрестили Волошином (молдаванином чи румуном). Під його портретом, вміщеним в одному з польських видань початку XVII ст., невідомий художник залишив такий підпис: «Був таким сильним, що не лише ламав підкови, а й талари, а коли увіткнув талар у дерев'яну стіну, то його треба було вирубувати. Взявши за заднє колесо, він зупинив повіз, запряжений шестериком коней. Дишель ламав об коліно. Взявши зубами бочечку меду, перекинув її через голову. Взявши в руки волячий ріг, пробив ним ворота». За твердженнями деяких джерел, справжнє прізвище козака було Вода.

Чому Іван Підкова після довгих років козакування на Січі вирішив повернутися на історичну батьківщину та ще й зайняти в ній найвищу державну посаду, невідомо. Правда, перший його похід виявився невдалим.

Наступного разу похід на Молдавію був організований набагато краще. Вже перед виступом Івана Підкову в присутності всіх козаків, незначної кількості української та польської шляхти й кількох молдавських бояр проголосили господарем Молдавського князівства.

Іван Підкова і молдавський трон

Відтак Підкова рушив у гліб Молдавії й невдовзі здобув перемогу над військом господаря Петра. Сучасники засвідчували, що цю перемогу козаки здобули за допомогою військової хитрості. Побачивши в момент бою дим від запалів ворожих рушниць, вони полягали на землю. Дочекались, коли противник, стріляючи, підійде ближче, а потому миттєво піднялися і залпом поклали близько 300 вершників. Решта війська кинулася навітки.

Підкова зайняв Ясси, і 13 грудня частина місцевого боярства проголосила його господарем (князем).

Коли звістка про володарювання козака Підкови в Молдавії дійшла до султана, він наказав зібрати якомога чисельніше військо і йти на допомогу поверженому господарю. Знову неподалік Ясс відбулася битва, і вдруге завдяки вмілим діям козаків Підкова переміг. Розлючений султан Мурад III наказав кинути проти козаків сили всіх союзників Османської імперії. Підкова разом зі своїми прихильниками вирішив відступити до України.

Він зупиняється у свого знайомого князя Збаразького. Проте королівські посланці переконали останнього, що Підкова здійснив похід до Молдавії без дозволу Стефана Баторія. Очевидно, саме тому князь зумів умовити Підкову вирушити до Варшави, буцімто щоб отримати подяку за боротьбу проти турків і

торій відразу ж наказав стратити Підкову. Після оголошення вироку козаку надали останнє слово. «...Мене привели на смерть, хоча в своєму житті я не вчинив нічого такого, за що заслужив би такого кінця. Я знаю одне: я завжди боровся мужньо як чесний лицар проти ворогів християнства і завжди діяв на добро та користь своєї батьківщини...» – мовив Підкова. Він просив не страчувати його товаришів. Випивши склянку вина, передану побратимами, Іван став навколішки, прочитав молитву й перехрестився. І тільки після цього славному козакові стяли голову. Підкова був похований у львівській Успенській церкві. Невдовзі козаки перевезли його останки до Канева й перепоховали в одному з православних монастирів під Чернечою горою.

Підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Сайт Сторінка UA	П'ятниця, 29.09 ніч +15 день +26	Субота, 30.09 ніч +13 день +27	Неділя, 1.10 ніч +14 день +21	Понеділок, 2.10 ніч +12 день +20	Вівторок, 3.10 ніч +11 день +21	Середа, 4.10 ніч +12 день +21	Четвер, 5.10 ніч +11 день +20
------------------------	---	---	--	---	--	--	--

«А хто з приятеля перекинувся на ворога, той, значить, і раніше не був приятелем, і не буде». Іван Франко

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.